

ČESKÁ REPUBLIKA
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v plénu složeném z předsedy a soudce zpravodaje Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Vlasty Formánkové, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Dagmar Lastovecké, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného a Michaely Židlické v řízení o ústavní stížnosti **Tomio Okamury**, zastoupeného JUDr. Klárou A. Samkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Praha 2, Španělská 6, proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. listopadu 2012 č. j. MV-123865-12/VS-2012 a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. prosince 2012 č. j. Vol 11/2012-36, spojené s návrhem na vyslovení, že rozhodnutí předsedy Senátu Parlamentu České republiky Milana Štěcha ze dne 1. října 2012 o vyhlášení přímé volby prezidenta republiky s konáním ve dnech 11. a 12. ledna 2013, publikované ve Sbírce zákonů pod č. 322/2012 Sb., pozbývá platnosti, a dále s návrhem zrušení čl. 56 odst. 5 Ústavy České republiky, ve znění ústavního zákona č. 71/2012 Sb., ve slovech „nejméně 50 000“, dále na zrušení § 25, 26 a § 65 odst. 1 ve slovech „do 2 pracovních dnů od doručení rozhodnutí“ zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), a vyhlášky č. 294/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o volbě prezidenta republiky, za účasti **Ministerstva vnitra a Nejvyššího správního soudu** jako účastníků řízení, o návrhu stěžovatele na vydání rozhodnutí o odložení vykonatelnosti rozhodnutí předsedy Senátu Parlamentu České republiky Milana Štěcha č. 322/2012 Sb. dle § 79 odst. 2 zákona o Ústavním soudu takto:

Návrh stěžovatele na vydání rozhodnutí o odložení vykonatelnosti rozhodnutí předsedy Senátu Parlamentu České republiky Milana Štěcha ze dne 1. října 2012 o vyhlášení volby prezidenta republiky, uveřejněného pod č. 322/2012 Sb., se odmítá.

O d ů v o d n ě n í:

1. Ústavní stížností, která byla Ústavnímu soudu doručena dne 27. prosince 2012 (doplněnou dne 3. ledna 2013 ve vyjádření stěžovatele k vyjádřením účastníků řízení), se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým byla odmítnuta kandidátní listina stěžovatele pro volbu prezidenta republiky ve dnech 11. a 12. ledna 2013, a usnesení Nejvyššího správního soudu, kterým byl zamítnut návrh stěžovatele na vydání rozhodnutí o povinnosti registrovat jeho kandidátní listinu. Měl za to, že v důsledku těchto rozhodnutí bylo porušeno jeho právo na soudní přezkum podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práva a základních svobod, právo podílet se na správě věcí veřejných a právo na přístup k veřejným funkcím podle čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny a některá jeho další ústavně zaručená práva. S doplněnou ústavní stížností byl spojen návrh na vyslovení, že rozhodnutí předsedy Senátu Parlamentu České republiky (dále jen „Senát“) Milana Štěcha ze dne 1. října 2012 o vyhlášení přímé volby prezidenta republiky s konáním ve dnech 11. a 12. ledna 2013, publikované ve Sbírce zákonů pod č. 322/2012 Sb., „pozbývá platnosti“, a dále návrh na zrušení čl. 56 odst. 5 Ústavy České republiky, ve znění ústavního zákona č. 71/2012 Sb., ve slovech „nejméně 50 000“, dále návrh na zrušení § 25 a 26 a § 65 odst. 1 ve slovech „do 2 pracovních dnů od doručení rozhodnutí“ zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), a vyhlášky č. 294/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o volbě prezidenta republiky, a konečně i návrh

na vydání rozhodnutí o odložení vykonatelnosti rozhodnutí předsedy Senátu Milana Štěcha č. 322/2012 Sb. dle § 80 zákona o Ústavním soudu (sic!).

2. Podle § 79 odst. 2 zákona o Ústavním soudu může Ústavní soud na návrh stěžovatele odložit vykonatelnost napadeného rozhodnutí, jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem a jestliže by výkon rozhodnutí nebo uskutečnění oprávnění, přiznaného rozhodnutím třetí osobě, znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká při odložení vykonatelnosti může vzniknout jiným osobám. Podle § 80 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, směřuje-li ústavní stížnost proti jinému zásahu orgánu veřejné moci, než je rozhodnutí, může Ústavní soud k odvrácení hrozící vážné škody nebo újmy, k zabránění hrozícímu násilnému zásahu nebo z jiného závažného veřejného zájmu uložit orgánu veřejné moci, aby v zásahu nepokračoval (předběžné opatření).

3. Stěžovatel nejprve učinil návrh na „předběžné opatření – odložení vykonatelnosti“ dle § 80 zákona o Ústavním soudu, jímž by rozhodnutí předsedy Senátu č. 322/2012 Sb. „pozbylo platnosti“, toto rozhodnutí však ústavní stížností nenapadl a nenavrl jeho zrušení. Teprve v doplnění návrhu dne 3. ledna 2013 formuloval v úplnosti svůj petit poněkud jinak a domáhal se meritorně, aby Ústavní soud nálezem vyslovil „pozbytí platnosti“ rozhodnutí předsedy Senátu č. 322/2012 Sb., a zatímně se domáhal rozhodnutí o odkladu jeho vykonatelnosti dle § 80 zákona o Ústavním soudu (sic!); předsedu Senátu však za účastníka řízení ani neoznačil.

4. Podmínky pro vyhovění návrhu na odklad vykonatelnosti rozhodnutí předsedy Senátu, resp. na předběžné opatření, jímž by byla volba prezidenta republika odložena, splněny nejsou. Návrhu na odklad vykonatelnosti by bylo možné vyhovět pouze za předpokladu, že by se týkal rozhodnutí, proti němuž směřuje ústavní stížnost, a za splnění dalších podmínek dle § 79 odst. 2 zákona o Ústavním soudu. To v daném případě ve vztahu k rozhodnutí předsedy Senátu o vyhlášení volby prezidenta republiky splněno nebylo – nic na tom nemění ani vyjádření stěžovatele doručené 3. ledna 2013, jímž byl oproti původnímu textu do petitu ústavní stížnosti čistě formálně (přitom však ani obsahově o jinou, resp. novou ústavní stížnost či její rozšíření nešlo) doplněn i návrh výroku, podle něhož má i v konečném nálezu Ústavní soud vyslovit, že rozhodnutí předsedy Senátu č. 322/2012 Sb. „pozbývá platnosti“. Stěžovatel ostatně ani neuvedl žádný důvod, pro který by rozhodnutím předsedy Senátu mělo dojít k zásahu do jeho základních práv a svobod. [Tím se také tato situace zásadně odlišuje od případu ústavní stížnosti poslance Melčáka – srov. usnesení sp. zn. Pl. ÚS 24/09 ze dne 1. 9. 2009 (U 16/54 SbNU 607; 312/2009 Sb.)].

5. Ústavní soud tedy dospěl k závěru, že návrh stěžovatele na vydání rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti ve vztahu k rozhodnutí předsedy Senátu o vyhlášení volby prezidenta republiky není důvodný, pročež jej dle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu odmítl.

P o u č e n í : Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2013

Pavel Rychetský v. r.
předseda Ústavního soudu